

at de rent faktisk kan gøre en forskel over for borgerne, at de f.eks. ikke skal henvisne familier med sociale problemer til en anden myndighed, men kan påtage sig det fulde ansvar, at de får både handlepligt og handlemuligheder, samtidig med at vi forankrer og tydeliggør et klart, demokratisk ansvar for løsningen af samfundsopgaverne.

Jeg er også helt tryk ved, at det er lokalt valgte politikere, som træffer beslutning om bygning og placering af nye børneinstitutioner, skoler, ældreboliger osv. Regeringen er nemlig af den helt klare overbevisning, at det er de lokale folkevalgte, de politikere, der er valgt tættest på borgerne, der har størst kompetence til at træffe beslutninger om det lokale serviceniveau, men – og det skal naturligvis understreges – selvfølgelig beslutninger, der altid træffes inden for de rammer, som lovgivningen fastlægger. Regeringen ønsker decentral handling og nationalt ansvar.

Forespørgslen her i dag rejser egentlig et tema, der går på, hvad konsekvenserne af en reform vil blive for borgernes muligheder for demokratisk indflydelse. Der er røster i debatten, der forsøger at sætte lighedstegn mellem demokrati og afstand til rådhuset.

Det mener jeg er forkert, for demokrati handler først og fremmest om indflydelse på løsningen af de fælles opgaver i samfundet. Det er ikke meget værd at have indflydelse på, hvem der sidder i kommunalbestyrelsen, hvis den, der sidder der, alligevel ikke har indflydelse på de opgaver, man som borger forventer bliver løst. Så får vi skindemokrati, så får vi symbolpolitik.

Kl. 9.15

Regeringen ønsker at skabe et lokalt levedygtigt demokrati med et reelt indhold. Det gør vi bedst ved at decentralisere flere opgaver, ved at gøre kommunen til omdrejningspunktet for udviklingen af velfærdssamfundet, og vi gør det ved at holde os for øje, at decentraliseringens endemål naturligvis ikke er borgmesterens skrivebord eller byrådssalen for den sags skyld. Større, stærkere og mere robuste kommuner med flere opgaver skal naturligvis følges op med viljen til at dele ud af det større ansvar og den større indflydelse.

Regeringen ønsker at medvirke til at udvikle det lokale demokrati. Jeg ser gerne, at vi får udviklet modeller, får en udvidet inddragelse af borgerne, der gør det naturligt, interessant og til noget positivt at samles i det helt lokale fællesskab: landsbyen, sognet, bydelen.

Forhandlingerne om en strukturreform er nu gået i gang med sættemødet i sidste uge og en intensiv møderække i indøvende uge, inden vi i næste uge går i direkte dialog med hvert enkelt parti. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at kvittere over for alle partier for en god og seriøs start på forhandlingerne.

Som bekendt er det regeringens overordnede ambition, at vi inden grundlovsdag kan indgå en aftale om det overordnede indhold i en reform, for en hurtig afklaring er vigtig af mange grunde, ikke mindst af hensyn til den lokale politiske debat, som jo meget gerne igen skal til at fokusere på indhold frem for struktur, og ikke mindst af hensyn til de mange ansatte i kommunerne og amterne.

Derfor skylder vi, Christiansborg, at reagere positivt på den melding, der jo enslydende har lydt fra de danske kommuner om, at nu er det tid til forandring, nu står vi med en historisk chance, som vi ikke må tabe på gulvet. Derfor er det mit håb, at så mange partier som muligt vil være med til at tage et ansvar, vil være med til at skabe fundamentet for fremtidens offentlige sektor.

Formanden:

Så er det ordføreren for forespørgslerne, fru Line Barfod.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at ministeren hellere vil ud og nyde solskinnet. Det tror jeg at der er mange af os der umiddelbart kunne have lyst til. Men problemet er jo, at vi også er nogle, der tager ansvaret for, at regeringen vil have en total omvæltning af det danske samfund, alvorligt, og som synes, det er vigtigt, at vi i Folketingssalen har en offentlig debat om, hvad det egentlig er, der ligger i det udspil, som regeringen har lagt frem, frem for at debatten kun foregår bag lukkede døre i Finansministeriet. Derfor har vi altså tænkt os at blive herinde i mørket i stedet for at gå ud i solskinnet.

Et af regeringens mål i dens hidtidige levetid har været en langt større privatisering af velfærd under dæksnavnet frit valg. Men det er ikke rigtig lykkedes. Selv tvangsprivatiseringen til halvanden milliard kroner, hvor kommunerne skulle udsende kataloger med private leverandører af hjemmehjælp, selv om der ikke var en